

EduAkademia.pl

prace naukowe na zlecenie

Praca-licencjacka-chomikuj-34

Praca z socjologii

pt.

Wolontariat jako forma aktywności społecznej

Kostrzewa Malwina

Czwiczek Ewa

Waligóra Alicja

Wieczorko Karolina

Czernuszka Beata

Nabywaniec Monika

SPIS TRECI

Wstęp 3

Wolontariat 4

Wolontar 9

Centrum Wolontariatu w Warszawie i BORIS 13

Polskie organizacje pozarządowe, opierające swoją pracę na

wolontariacie (przykłady) 19

Wolontariat zagraniczny 26

Wolontariat w statystykach 30

„Aby istnieć, trzeba uczestniczyć”

Antoine Saint-Exupéry

Aby istnieć, trzeba uczestniczyć w życiu społecznym, można by dopisać do

cytowanych słów. Uczestnictwo w życiu społecznym oznacza pracę na rzecz społeczeństwa. Taką pracą jest w szczególności wolontariat. Daje on szansę wielu ludziom na samorealizację.

Wolontariat jest szansą dla każdego, niezależnie od płci, rasy, narodowości, wyznania, przekonań politycznych, wieku czy stanu zdrowia, każdy ma prawo być wolontariuszem.

Wolontariat daje szansę wykorzystania własnych umiejętności i doświadczeń, rozwinięcia zainteresowań, zdobycia doświadczenia w nowych dziedzinach, wywarcia wpływu na zmiany społeczne i szansę zaangażowania się.

Wolontariat

"Voluntas" oznacza wolną wolę, samodzielnie podjętą decyzję lub indywidualny

wyбір. Zatem „angażowanie się na ochotnika" (ang. volunteering) zakłada chęć gotowości do poświęcenia własnego czasu, energii, umiejętności lub dobrej woli, po to by wykonać różnego rodzaju prace, np. sprzątnięcie śmieci w parku, pomoc dzieciom w odrabianiu pracy domowej itp.

Przyjrzyjmy się teraz słowu „service” (ang. service). To słowo również pochodzi z języka

łacińskiego „servitium”, a jego częstymi synonimami są takie terminy jak: obowiązek, zajęcie, praca, zatrudnienie. To pojęcie oznacza działania na czyją korzyść, które odbywają się przez pewien czas, a wcześniej uzgodnione zostały ich efekty.

Podobnie więc jak „angażowanie się na ochotnika”, „wolontariat” czy „service/praca ochotnicza” mają charakter spontaniczny, opierają się na wolnej woli jednostki i są działaniami wykonywanymi nieodpłatnie (choć czasem przewiduje się pewną rekompensatę finansową na pokrycie kosztów).

Niezależnie od tego wolontariat jest również ustrukturuowanym działaniem przewidzianym w określonym czasie, opartym na umowie zawierającej zbiór zasad i procedur, które określają prawa i obowiązki wszystkich partnerów. Wolontariat zakłada zdefiniowanie celów i środków, dlatego jest prowadzony przez specjalistyczne organizacje, do których mogą wstąpić indywidualne osoby zainteresowane pracą ochotniczą.

Definicje:

Wolontariat - dobrowolna, bezopłatna, wiadoma działalność na rzecz innych, wykraczająca poza związki rodzinno-koleżeńskie.

Wolontariat - jest poświęceniem czasu i energii na rzecz społeczno lokalnej, osób spoza rodziny, na rzecz rozwoju środowiska itp. Działalność wolontarystyczna ma charakter bezopłatny, z wyjątkiem zwrotu kosztów poniesionych w związku z wykonywanym świadczeniem.

Program wolontarystyczny - program uwzględniający potrzeby organizacji/institucji w zakresie pracy wolontariuszy, ich zakresu obowiązków, systemu nagradzania, stanowiska pracy. Opracowanie programu ułatwia współpracę z wolontariuszami.

Ustawa o wolontariacie - potoczna nazwa ustawy o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie, która weszła w życie w czerwcu 2003 r. i reguluje m.in. kwestie wolontariatu w Polsce.

Historia wolontariatu w Polsce:

Nie można jednoznacznie stwierdzić, że wolontariat w Polsce jest zjawiskiem starym, sięgającym

pozytywistycznych za pracy organicznej. Tak samo, nie wiadomo czy związany jest z czynnikami cywilizacyjnymi, kulturowymi czy może z tendencjami globalistycznymi.

Oladach bezinteresownej działalności społecznej w polskiej tradycji w 1862 roku w liście do Michałiny z Dziekanowskich Cyprian Kamil Norwid napisał: „(...) społeczność polska – społeczność narodu, który, nie zaprzeczam, i o tyle jako patriotyzm wielki jest, o ile jako społeczność jest słaba”.

(...) Wszystko to, czego nie od patriotyzmu, czego nie od narodowego, ale od społecznego uczucia wymaga się, to jest tak początkowe, małe i prawie nikczemne, ale strach wspomina o tym.”

Norwid nie do niestety najlepszego okresu polskiego ruchu społecznikowskiego, który trwa jeszcze kilka lat po zakończeniu II wojny światowej. Potem aparat komunistyczny zaczął traktować pracę społeczną jako gest lojalności wobec siebie. W latach 1989 – 1996 przyszedł czas stagnacji.

W roku 1996 Fundacja BORIS wydała Rocznik poświęcony w całości wolontariatowi. Zawiera on m.in. prawdopodobnie pierwszą analizę prawną stosunków między wolontariuszem a organizacją. Wtedy też powstał pierwszy wzór umowy zlecenia pracy wolontariackiej. Następnym krokiem było opracowanie Programu kompleksowego ubezpieczenia organizacji pozarządowych. W roku 2000 pojawiły się pierwsze zapisy o wolontariacie w aktach prawnych, a wśród nich rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej, regulujące zasady pracy wolontariuszy w placówkach opieki i wychowawczych. Tym sposobem zalegalizowano w naszym kraju wolontariat.

Ogłoszenie przez ONZ roku 2001 światowym Rokiem Wolontariatu przyczyniło się do aktywizacji działań w tej dziedzinie. Doktor Marcin Krajewski z Uniwersytetu Warszawskiego na zlecenie Fundacji im. Stefana Batorego przeprowadził analizę prawną istniejących przepisów, mogących mieć związek z wolontariatem. Wspomnie trzeba też, że w 1985 roku rezolucją Zgromadzenia Ogólnego Narodów Zjednoczonych postanowiono, że 5 grudnia obchodzony będzie jako Międzynarodowy Dzień Wolontariusza. Wiąże to również Polskę.

Rekrutacja wolontariuszy

Czasem na pytanie, dlaczego nie jesteś wolontariuszem, wiele osób odpowiada, że nikt ich o to nie poprosił. Z tego wynika podstawowa zasada rekrutacji wolontariuszy, należy jak najszerszej informować o swojej działalności i ofercie dla wolontariuszy zarówno za pośrednictwem ulotek, wywiadów, plakatów, internetu, jak i poprzez rozmowy indywidualne.

Najbardziej wiarygodni wolontariusze to osoby, które poproszone są przez przyjaciół, nie jednak po to by być wolontariuszami, ale po to, aby:

P O M Ó C

Formy i strategie pozyskiwania wolontariuszy

Potencjalne "rodzaje" wolontariuszy:

rodzina, znajomi i przyjaciele, sąsiedzi, szkoła i uczelnie, akademiki i bursy,

lokalne: kluby osiedlowe, kluby seniora, kościoły, organizacje pozarządowe (młodzieżowe, kulturalne,

ekologiczne) i inne,
urzędy i instytucje, zakłady pracy.

Forma rekrutacji wolontariuszy i wybór sposobów przekazania informacji zależy od tego, do kogo adresujemy propozycje (czyli, jakie są grupy celowe).

1. Komunikacja dwukierunkowa:

rozmowa indywidualna ("twarz w twarz"),

spotkania w małych grupach - dyskusje, udział w lekcjach wychowawczych, wystąpienie przed publicznością - konferencja, prezentacja,

rozmowa telefoniczna ze znanymi osobami lub losowo wybranymi z książki telefonicznej (czasem rozmówcy są nieufni wobec propozycji skądanych przez telefon); program radiowy z udziałem słuchaczy, internet (listy dyskusyjne),

konferencja prasowa (tylko dla nowych wydarzeń).

2. Komunikacja jednokierunkowa:

listy drukowane - mogą być stosowane do poinformowania o nowym programie i jego zakresie;

broszury wysłane pocztą,

artykuły w prasie specjalistycznej, gazetki zakładowe, osiedlowe, biuletyny organizacji pozarządowych, kościelnych - z reguły ukazują się stosunkowo rzadko,
informacje w prasie codziennej - 30% mieszkańców czyta prasę,

radio - informacje mogą być wielokrotnie powtarzane, choć nie wszyscy słuchają radia,

telewizja: regionalna, kablowa: zapowiedzi wydarzeń, informacje o ogłoszonych konkursach, relacje z wydarzeń, wywiady, reportaże,

plakaty, ulotki - mogą być zamieszczone w urzędach pocztowych, na dworcach, w czytelnich, bibliotekach, ośrodkach zdrowia, szkołach, supermarketach, innych publicznych miejscach,

strona internetowa.

Każdy z wymienionych sposobów ma swoje zalety i wady. Rozpowszechnianie informacji o poszukiwaniu wolontariuszy kanałami nieformalnymi, wśród znajomych, sąsiadów i przyjaciół jest jednym z najlepszych, najskuteczniejszych sposobów na osiągnięcie celu.

Formy bezpośrednio, oparte na dwukierunkowym komunikowaniu są bardziej efektywne niż formy masowe, jednokierunkowe. Zatem, gdy tylko jest to możliwe, należy korzystać z możliwości oddziaływania osobistego, zazwyczaj powodują one nawiązanie pozytywnych kontaktów z potencjalnymi wolontariuszami. Dobry rezultat daje połączenie kilku różnych form rekrutacji.

Wyróżnia się trzy podstawowe strategie pozyskiwania wolontariuszy:

1. Pasywna - wolontariusze zgłoszą się do organizacji sami (dowiedzieli się o potrzebie działań od znajomych,

prze czytali adres na tablicy ogłoszeń itp.),

2. Selektywna - poszukiwani s wolontariusze do specjalistycznych zada . Dobrze przygotowany opis zada i cech wolontariusza w "Indywidualnym programie wolontarystycznym" pozwoli przydzieli do wykonania specjalistycznych zada odpowiednie osoby.

3. Ogólna - środki masowego przekazu: ogłoszenia w radiu, artykuły w prasie, informacje w biuletynach.

Wolontariusz

Definicja ustawowa

Wolontariuszem jest każda osoba (fizyczna), która dobrowolnie i bez wynagrodzenia wykonuje świadczenia na rzecz uprawnionych organizacji i instytucji na zasadach określonych w ustawie o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie

Czyli :

Bycie wolontariuszem to bezpłatne, wiadome, dobrowolne działanie na rzecz innych, wykraczające poza więzi rodzinno-koleżeńskie-przyjacielskie. Wolontariuszem może być każdy, w każdej dziedzinie życia społecznego, wszędzie tam, gdzie taka pomoc jest potrzebna, ale pamiętajmy, że nie każdy wolontariusz jest odpowiedni dla każdego rodzaju pracy.

Dlaczego warto być wolontariuszem?

Dlaczego warto być wolontariuszem? Powodów jest wiele, a wolontariat stwarza każdemu szansę na rozwój własnej osobowości. Oto kilka z nich.

Wolontariat pozwala na:

rozwijanie posiadanych umiejętności, odkrywanie nowych talentów,

znajomość nowych znajomości i przyjaciół, odkrywanie poczucia sensu pomagania innym, uzyskanie poczucia satysfakcji,

pojawienie się w CV w dobrej pozycji: byłem/am wolontariuszem /k, ciekawe i twórcze spędzenie wolnego czasu.

Wolontariat jest także ważny ponieważ :

uczy współpracy z innymi, pomaga przetrwać okres bezrobocia,

jest dobrą przygotowaniem do przyszłej pracy ,

daje możliwość oderwania się od monotonii codziennego życia

Kodeks etyczny wolontariusza

Wolontariusz powinien:

Być pewnym

Zastanów się, dlaczego chcesz pomagać innym ludziom.

Być przekonanym

Nie oferuj swej pomocy, jeżeli nie jesteś przekonany o wartości tego, co robisz.

Być lojalnym

Zgadzaj się na sugestie, nie "uderzaj" w innych.

Przestrzegaj zasad

Nie krytykuj rzeczy, których nie rozumiesz. Może okazać się, że mają swoje uzasadnienie.

Mów otwarcie

Pytaj o rzeczy, których nie rozumiesz. Nie pozwól, by tłumione w tobie frustracje odciągnęły cię od tego, co najważniejsze, bo zmiany w osobach stwarzają problemy.

Chcąc uczyć się

Rozszerzaj swoją wiedzę.

Stale się rozwijaj

Staraj się wiedzieć jak najwięcej o Twojej organizacji i pracy.

Nie sprzeciwiaj się kontroli nad sobą

Jeśli pracowałeś lepiej i z większą satysfakcją, wykonuj to, czego od Ciebie się oczekuje.

Być osobą, na której można polegać

Praca jest zobowiązaniem. Wykonuj to, co zgodzi się zrobić. Nie składaj obietnic, których nie jesteś w stanie spełnić.

Działaj w zespole

Znajdź dla siebie miejsce w grupie. Samotnik działający na własną rękę jest mało skuteczny.

Wolontariusze a personel p atny:

Oczywi cie pierwszym i najwa niejszym rozró nieniem mi dzy personelem p atnym a wolontariuszami jest fakt, e jedni otrzymuj za sw prac pieni dze, drudzy za nie. Mimo to obie kategorie pracowników odnosz pewne korzy ci.

Nawet w organizacjach pozarz dowych cz sto zdarza si , e liderzy nie zabiegaj o w czenie wolontariuszy do swojej pracy; nie dostrzegaj korzy ci zwi zanych z ich zatrudnieniem, przeciwnie- widz jedynie same k opoty. Wynika to z powszechnie przyjmowanego rozró nienia: osoby op acane pracuj na zasadzie kalkulacji: jestem tam, bo p ac mi za to.

Wtakim przypadku robi tylko to, co do mnie nale y. Ogranicza to mo liwo niepos usze stwa. Wolontariusze natomiast dzia aj na zasadzie kooperacji: jestem tam, bo zgadzam si z celami organizacji i pracuj cymi w niej lud mi. W tym przypadku nie mo na mi niczego nakaza , co najwy ej mo na mnie poprosi . Je li si nie zgadzam, mog odmówi .

Organizacje pozarz dowe oraz grupy samopomocowe maj swoj specyfik : przychodz cy tam ludzie uto samiaj si z warto ciami organizacji czy grupy; z natury rzeczy podlegaj bardziej pod definicj kooperatywnego kontraktu wspó pracy. Nale y pami ta , e kontrakt ten daje ludziom prawo powiedzie : nie. St d te sprawuj cy w adz w organizacjach non

– profit cz sto dochodz do wniosku, i atwiej pracowa z personelem p atnym na zasadzie kontraktu kalkulatywnego, ograniczaj cy mo liwo ci sprzeciwu. Jednak e tak ostry podzia na personel etatowy, motywowany wy cznie otrzymaniem pieni dzy, pieni dzy wolontariuszy, jednych zaanga owanych w misj organizacji, wydaje si by w wielu wypadkach mocno przesadzony. Op acani pracownicy organizacji równie chc wierzy , e pracuj na zasadach partnerskich. Autorytarne kierowanie organizacji spowoduje odwrócenie si od nas wolontariuszy, co wi cej – równie personel p atny z czasem nas opu ci. To w nie ta wzgl dna niezale no wolontariuszy zniech ca wiele zespo ów do ich rekrutowania. St d tak wa ne jest u wiadomienie sobie korzy ci p yn cych z zaanga owania wolontariuszy w dzia ania organizacji. Powtórzmy raz jeszcze: mog oni wykonywa funkcje, które nigdy nie by yby obj te polityk etatow , uwiarygodniaj nasz organizacj w rodowisku lokalnym, maj nowe pomys y, nie s ograniczeni struktur organizacji, tworz dodatkow grup ludzi zaanga owanych misj naszej organizacji i propagowanie tej e misji w ród ludzi, wreszcie pozyskaj fundusze. Pami tajmy jednak, e chc c, by wolontariusze dobrze si u nas czuli, musimy jako zespół by przekonani o korzy ciach wynikaj cych z ich zatrudnienia. Powinni my ponadto zrozumie ich rol i specyfik pracy.

Centrum wolontariatu

wWarszawie i

BORIS

Centrum wolontariatu w Warszawie

Centrum Wolontariatu w Warszawie to zespół ludzi oddanych wolontariatowi, rozwijających się coraz bardziej

popularna w Polsce forma aktywności społecznej. Poszukuj nowych wyzwań i obszarów działań dla wolontariatu. Swoje działania prowadzi od 1993 roku. S najstarszą tego typu placówką w kraju.

Centrum Wolontariatu definiuje wolontariat jako wiadom, obrotne działania podejmowane na rzecz innych, wykraczające poza więzi rodzinno-przyjacielsko-koleżeńskie.

ICH HISTORIA...

Bezpośrednim impulsem do rozpoczęcia działań na początku lat dziewięćdziesiątych był niespotykany wówczas w Polsce wzrost liczby organizacji pozarządowych i niezależnych inicjatyw społecznych. Instytucje te chciały opierać swoje działania na pracy wolontariuszy - osób które bezinteresownie gotowe są pomóc innym.

W tym okresie nie było w Warszawie (a także w Polsce) miejsca, które pełniłoby funkcję "skrzynki kontaktowej" dla wolontariuszy i wszystkich osób oraz instytucji zainteresowanych ich pomocą. I nie stworzenie miejsca które pełniłoby taką rolę było głównym wyzwaniem dla Centrum Wolontariatu.

Program został zainicjowany w roku 1993 przez Fundację Biuro Obsługi Ruchu Inicjatyw Samopomocowych - BORIS w Warszawie i jej Dyrektora Pawła Jordana, który podjął „ryzyko” realizacji programu. Osobami, które pełniły w tym czasie rolę koordynatorów były: Małgorzata Ochman i Barbara Hansen (wolontariuszka United Nations Development Program). W 1996 roku powstało Stowarzyszenie Centrum Wolontariatu.

Najważniejszym celem, było dotarcie do jak największej liczby osób, które swoim czasem, wiedzą i doświadczeniem chciałyby podzielić się z innymi, jak również do tych wszystkich którzy chcą korzystać z ich pomocy. Temu w nieodpłatnie Biuro Pośrednictwa Pracy dla Wolontariuszy. Tutaj gromadzone są informacje o osobach chcących pracować na rzecz innych oraz o organizacjach, instytucjach i osobach prywatnych potrzebujących wsparcia wolontariuszy. To swoista skrzynka kontaktowa, w której spotykają się prośby o wsparcie z ofertami pomocy. Przyczyną dla której miejsce to istnieje, jest obecność i aktywność wielu ludzi. Każdego może zapukać do drzwi, bez względu na wiek, płeć, wyznanie, filozofię życia, status majątkowy, wykształcenie, rasę itp.

Istotnym elementem w działaniach Centrum jest promowanie i tworzenie systemowych rozwiązań umożliwiających wkomponowanie wolontariatu w działania organizacji pozarządowych i instytucji publicznych (m.in. poprzez realizację programów: „Wolontariat w szkole”, „Wolontariat biznesu”, „Wolontariat w ośrodku pomocy społecznej”).

Od 1995 roku podobne placówki rozpoczęły działania w innych miastach Polski. Powstały centra zrzeszające się w Sieci Centrów Wolontariatu, która jest naturalną odpowiedzią na rosnące zainteresowanie wolontariatem w różnych częściach kraju.

Sieć propaguje wiedzę o budowaniu i rozwoju wolontariatu, aspektów prawnych, jej funkcjonowanie wspólnie realizują wiele przedsięwzięć. Zapotrzebowanie osób indywidualnych i instytucji na pomoc wolontariuszy wciąż rośnie.

Obecnie w Sieci Centrum Wolontariatu zrzeszonych jest 5 regionalnych Centrów Wolontariatu oraz

50 Centrów Wolontariatu, działających lokalnie. Członkowie Sieci działają w oparciu o zbiór standardów określających funkcjonowanie oraz warunki współpracy.

Sieć Centrów jest już od kilku lat inicjatorem ogólnopolskiego konkursu dla wolontariuszy „Barwy Wolontariatu” oraz obchodów Międzynarodowego Dnia Wolontariusza - 5 grudnia.

Osiągnięcia Sieci w dziedzinie tworzenia i rozwoju centrów wolontariatu na terenie całego kraju, spotkały się z

zainteresowaniem organizacji w krajach Europy rodkowej i Wschodniej. Od 1999 roku pomagamy budowa centra wolontariatu za granic ,wspó tworz c Sie Centrów Wolontariatu w krajach Europy rodkowej i Wschodniej.

BORIS...

BORIS jest niezale organizacj pozarz dow , która wspiera wszelk aktywno obywatelsk - w tym organizacje pozarz dowe oraz inicjatywy spo eczne - w ich dzia aniach na rzecz dobra publicznego. G ównym celem dzia ania jest zwi kszenie efektywno ci rozwi zywania problemów spo ecznych dzi ki odpowiedniemu wykorzystaniu mo liwo ci i si tkwi cych w spo ecze stwie. Metody, którymi realizuje cel to przede wszystkim: informacja, poradnictwo, konsultacje, szkolenia, publikacje i tworzenie koalicji lokalnych.

Mottem dzia alno ci jest zasada:

Tak ma o pa stwa, jak to mo liwe - tak du o, jak to konieczne.

O BORISie

W wyniku prowadzonych przez BORIS konsultacji, szkole , dzia alno ci informacyjnej oraz innowacyjnych programów w wielu lokalnych spo eczno ciach organizacje pozarz dowe coraz lepiej odpowiadaj na potrzeby swojego otoczenia oraz opracowuj programy b ce wyzwaniem zarówno dla organizacji, jak i dla ca ej spo eczno ci lokalnej.

BORIS podejmuje dzia ania zarówno na poziomie lokalnym, jak i na poziomie regionalnym, krajowym i mi dzynarodowym. Celem wysi ków jest wspomaganie rozwoju lokalnych organizacji, a przez to - rozkwit ma ych lokalnych spo eczno ci.

„Nasze sukcesy zawdzi czamy g ównie aktywno ci ludzi, ich dzia aniom, pomys om, wizjom - ludziom, którzy staraj si sprosta wyzwaniom stoj cym przed organizacjami pozarz dowymi. Razem stanowimy wiedz , zdolno ci oraz do wiadczenie. I teraz jest czas na wspólne dzia anie.”

„We wspó pracy z naszymi partnerami staramy si mobilizowa wysi ek przedsi biorstw prywatnych, urz dników pa stwowych i liderów spo ecznych. Stawianie pyta , mobilizowanie ludzi, wypracowywanie mechanizmów lokalnego wsparcia dla organizacji - inwestowanie w to, co ju sprawdzone i otwarto na to co nowe - tym w nie jest BORIS.”

ICH HISTORIA...

Biuro Obs ugi Ruchu Inicjatyw Spo ecznych BORIS w Warszawie rozpocz o swoj dzia alno w 1992 roku w celu wspomagania procesu powstawania i rozwoju organizacji pozarz dowych w Polsce. W 1993 roku by o jedn z pierwszych formalnie zarejestrowanych organizacji nastawionych na wspieranie obywatelskich inicjatyw.

Pocz tkowo BORIS funkcjonowa jako fundacja, w 1999 roku zmieni form prawn na stowarzyszenie, zachowuj c swoje dotychczasowe cele. BORIS od pocz tku powstawa jako idea platformy i cznika dla ró nych inicjatyw.

„Wszystko co robili my starli my si tworzy z pasj i zaanga owaniem, ale zawsze pami taj c o profesjonalizmie i skuteczno ci. Dzia ali my na poziomie lokalnym, regionalnym, krajowym i mi dzynarodowym. Mieli my to szcz cie, e byli my prawie od pocz tku tworzenia si sektora obywatelskiego w demokratycznej Polsce. Razem z nim ro li my, nabierali my to samo ci i

zmieniali my si . A, trzy s owa oddaj g ówne kierunki naszego my lenia i dzia ania:

1)INICJUJEMY

Zawsze byli my organizacj poszukuj nowych wyzwa w rozwoju sektora obywatelskiego w Polsce. Dlatego od pocz tku naszego istnienia inicjowali my lub te wsp ó tworzyli my du e ogólnopolskie projekty sieciowe wypracowuj ce nowe modele i metody dzia ania.

Tak e w 1993 roku BORIS rozpocz tworzenie pilota owego projektu Centrum Wolontariatu.

Innym wa nym przedsi wzi ciem w którym bra udzia BORIS by a idea stworzenia Biur Porad Obywatelskich w Polsce. Biura zajmowa y si udzielaniem bezp atnej i informacji tym wszystkim osobom, które maj problemy zwi zane z ich trudn sytuacj socjaln lub yciow . W 1994 roku powsta a grupa robocza zainicjowana przez Fundacj Samaritanus, w której brali my aktywny udzia . Byli my równie cz onkiem za ycielem Stowarzyszenia Zwi zku Biur Porad Obywatelskich.

Równie w roku 1994 pomagali my zak ada Fundacj Bank ywno ci SOS w Warszawie i jako BORIS jeste my jednym z za ycieli tej organizacji.

Wi kszo rozpocz tych przez Nas projektów istnieje jako samodzielne organizacje. Nasz naczeln zasad jest pomóc si stworzy , da nowej inicjatywie byt niezale ny i nie zatrzymywa przy sobie, eby mog a si skutecznie i autonomicznie rozwija .

2)CZYMY

Dzia alno BORIS okre lona by a jako wa ny element systemu wsparcia inicjatyw obywatelskich i wyrównywania dysproporcji spo ecznych na Mazowszu. Jako szans dla tego województwa wskazano aktywizacj rodowisk i zmian podej cia do samodzielnego rozwi zywania problemów, tworzenie grup obywatelskich i stowarzysze mieszkac ów, poszukiwanie nowej roli dla istniej cych instytucji publicznych.

Od 1999 roku BORIS realizowa program „Warszawa – Stolica Inicjatyw Lokalnych”. Program skierowany by g ównie do lokalnych rodowisk wielkomiejskich, a wi c do instytucji i organizacji dzia aj cych na terenie jednej dzielnicy lub osiedla. W ramach „Warszawa – Stolica Inicjatyw Lokalnych” zwi kszano partnersk wsp ó prac w ród organizacji pozarz dowych dzia aj cych w Warszawie oraz z innymi partnerami, np. O rodkami Pomocy Spo ecznej, klubami osiedlowymi, szko ami. Program mia równie na celu wzmacnianie i usprawnienie dzia warszawskich organizacji w zakresie informacji, umiej tno ci zarz dzania organizacj i zdobywania funduszy z ró nych róde .

BORIS od 1994 roku organizowa i bra udzia w spotkaniach plenarnych, inicjowa i koordynowa zespo ami roboczymi, tworzy uchwa y prawa lokalnego i pracowa nad wprowadzeniem systemu kontraktowania us ug organizacji (np. w 1997 r. w Warszawie we wsp ó pracy z UNDP Umbrella Project).

Istotn cz ci naszego dzia ania by a równie wsp ó praca mi dzynarodowa, w której czerpali my z

do wiadomości innych i sami dzielili my się swoim doświadczeniem. Od 1995 r. BORIS systematycznie rozwija współpracę z podobnymi ośrodkami wspierania organizacji pozarządowych, szczególnie na Litwie i Ukrainie oraz w Rumunii i Rosji. Współdziałanie to polega na wymianie doświadczeń i pomocy w obszarze profesjonalizacji działań, we wprowadzaniu nowych standardowych usług w prace ośrodków, budowaniu sieci współpracy pomiędzy nimi.

3) WSPIERAMY

Kolejną formą naszego wsparcia były różnorodne formy pomocy bezopłatnej i nieodpłatnej - m.in. udzielanie bezopłatnej informacji, prowadzenie poradnictwa z zakresu rozwiązywania merytorycznych i finansowych problemów organizacji pozarządowych, świadczenie wyspecjalizowanych konsultacji z zakresu księgowości i prawa, organizowanie szkoleń i spotkań zarówno dla organizacji, jak instytucji publicznych, takich jak szkoły, domy kultury czy ośrodki pomocy społecznej.

Zgromadziliśmy w Naszej czytelni ok. 900 pozycji - informatorów, publikacji i poradników. Umociliśmy my przedstawicielom zainteresowanych organizacji dostęp do literatury fachowej polskiej i zagranicznej. W naszej pracowni komputerowej pomagaliśmy my organizacjom w wykorzystywaniu nowych technologii informacyjnych, np. Internetu. BORIS bierze udział w realizacji Programu Towarzystwo Wzajemnej Informacji (TWI).

Niemal od początku swojej działalności BORIS wydaje własne publikacje, dotyczące różnorodnych zagadnień istotnych dla funkcjonowania polskich organizacji pozarządowych.

Polskie organizacje pozarządowe, opierają się na wolontariacie

POLSKI CZERWONY KRZY

Polski Czerwony Krzyż (PCK) – najstarsza polska organizacja humanitarna b

cz onkiem Mi dzynarodowego Ruchu Czerwonego Krzy a i Czerwonego Pó ksi yca. Zajmuje si udzielaniem pomocy humanitarnej w czasie kl sk i wojen, pomoc socjaln , nauk pierwszej pomocy, prowadzeniem zabezpiecze medycznych imprez masowych, propagowaniem idei honorowego krwiodawstwa, rozpowszechnianiem znajomo ci mi dzynarodowego prawa konfliktów zbrojnych.

Historia

Polski Czerwony Krzyż powstał po odzyskaniu przez Polskę niepodległości. Z inicjatywy Stowarzyszenia Samarytanin Polski zwołano 18 stycznia 1919 roku naradę wszystkich istniejących na ziemiach polskich organizacji kierujących się w działalności ideałami Czerwonego Krzyża. Organizacje te podczas narady utworzyły Polskie Towarzystwo Czerwonego Krzyża. Do Ligii Stowarzysze Czerwonego Krzyża została przyjęta 16 września 1919r. W pierwszym okresie działalności Towarzystwo wspierało głównie rannych i chorych w czasie powstania wielkopolskiego i powstańskich. PTCK udzielało pomocy poszkodowanym w wyniku wojen, poszukiwało zaginionych. Prowadziło szereg zakładów leczenia. Szkolono pielęgniarki i ratowników. W 1921 powstały pierwsze Szkolne Koła PCK. PTCK zmieniło nazwę na Polski Czerwony Krzyż w 1927 roku. Wtedy patronat nad stowarzyszeniem objął Prezydent RP.

Działania (akcje itp.)

PCK świadczy opiekę społeczną na różnych płaszczyznach. Głównie z nich to:

dożywianie

pomoc doraźna

opieka nad chorymi oraz starszymi ludźmi w domu prowadzenie rodziców pomoc uchodźcom przebywającym w Polsce

Dożywianie

Jest realizowane w placówkach rodziców PCK, stołówkach szkolnych, barach mlecznych. Wydawane są także paczki żywnościowe. Z okazji wakacyjnych wiosek organizowane są także specjalne akcje "Czerwonokrzyżska gwiazdka" oraz "Wielkanocny Koszyk" (ich celem jest zbiórka żywności dla dzieci z ubogich rodzin). Dla osób samotnych i bezdomnych urządzane są także spotkania opiekuńcze i niadania wielkanocne.

Pomoc doraźna

PCK przekazuje potrzebującym najpotrzebniejsze rzeczy takie jak: odzież, rodzice czystości, sprzęt gospodarstwa domowego i meble. Co roku odbywają się akcje "Wyprawka dla dziecka" i "Góra grosza". Mają one za zadanie wesprzeć dzieci z ubogich rodzin. Podczas tej pierwszej zbierane są artykuły potrzebne w szkole, podczas tej drugiej pieniądze na tzw. "Akcję letnią", dzięki której najmłodsi mogą jechać na wakacje.

CARITAS POLSKA

Caritas – jedna z największych organizacji charytatywnych działających w Polsce, jak i na świecie. Nadzór nad nią pełni Konferencja Episkopatu Polski.

Historia

W 1907 roku ks. Stanisław Adamski wraz z ks. Piotrem Wawrzyniakiem zwołał w Poznaniu zebranie organizacyjne Związku Polsko-Katolickich Towarzystw Dobroczynnych. Poznański Związek Caritas wzorując się w swej organizacji i formach pracy na niemieckim Caritasverband odegrał pionierską rolę w stosunku do inicjatyw, które po odrodzeniu Polski zostały podjęte we wszystkich diecezjach w Polsce. Na przestrzeni lat dwudziestych i trzydziestych prawie we wszystkich diecezjach w Polsce powstały lokalne związki Caritas. W 1937 roku powstał projekt stworzenia centrali diecezjalnych związków, na przeszkodzie w realizacji tego projektu stanęła wojna.

Po zakończeniu okupacji diecezjalne związki Caritas reaktywowały swoją działalność. 21 września 1949 roku Rada Ministrów wydała uchwałę o upamiętnieniu szpitali budowanych w asno ci kościelną. Szpitale zostały nieodpłatnie przekazane w asnopastwa. Na początku stycznia 1950 roku rozpoczęła się prasowa kampania na związek Caritas. We wszystkich siedzibach związków diecezjalnych pojawiły się specjalne komisje, które ujawniały rzekome nadużycia finansowe i gospodarcze. Centrala ogólnopolskiego związku Caritas otrzymała nowe w adze tzw. zarządy przymusowe. W każdej diecezji 25 stycznia 1950 roku w adpastwowe narzucono nowe,

komisaryczne zarządy.

Działalność charytatywna Kościoła w Polsce została sprowadzona ponownie do poziomu parafii. W 1980 roku przewodniczącym Komisji Charytatywnej Episkopatu Polski został mianowany biskup Czesław Domin. Z tej chwili siedziba Komisji znalazła się w Katowicach. W okresie stanu wojennego w Katowicach koordynowano rozdanie pomocy materialnej (żywność, ubrania, sprzęt medyczny i lekarstwa) przychodzącej z zagranicą. W wielu diecezjach polskich powstały komitety pomocy internowanym.

Caritas Polska i jej działalność

Caritas Polska jest instytucją charytatywną Konferencji Episkopatu Polski. Została reaktywowana w 1989 roku. Odwołuje się do tradycji pracy charytatywnej Caritas sprzed 1950 roku. Posiada

status osobowości prawnej i działa w oparciu o przepisy prawa konstytucyjnego i państwowego. Caritas Polska koordynuje pracę 44 Caritas diecezjalnych i archidiecezjalnych w Polsce. Współpracuje na arenie międzynarodowej z Caritas Internationalis i Caritas Europa. Udziela pomocy doraźnej i długofalowej, materialnej i finansowej osobom bezrobotnym, bezdomnym, chorym, starszym, dzieciom z rodzin ubogich a także imigrantom i uchodźcom. Caritas udziela również pomocy humanitarnej ofiarom wojen, kataklizmów i nieszczęść naturalnych poza granicami Polski.

Początkowo działalność Caritas w Polsce to głównie dystrybucja darów materialnych otrzymywanych z zagranicy. Szybko jednak zmieniła swoją strategię i zajęła się udzielaniem pomocy charytatywnej dzieci i rodzinom pozyskiwanym od ludzi dobrej woli i instytucji. Caritas utworzyła profesjonalne placówki opieki i wychowawczej: Stacje Opieki Caritas, ośrodki rehabilitacyjne, Zakład Pielęgnacyjno-Opiekuńczy, Domy Pomocy Społecznej, Warsztaty Terapii Zajściowej, Domy Samotnej Matki, kuchnie dla ubogich, wietlice dziennego pobytu dla dzieci i osób w podeszłym wieku, itp.

W ciągu 16 lat swego istnienia Caritas w Polsce przygotowała i wdrożyła kilka programów ukierunkowanych zarówno na pomoc krajową (organizacja zimowego i letniego wypoczynku dla dzieci z ubogich rodzin, Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom, Ja mu na Wielkopostną, Kromka Chleba, Program Skrzydła) i zagraniczną (Adopcja na odległość).

WIELKA ORKIESTRA

WIŁCZYŃSKIEJ
FUNDACJA WIELKIEJ ORKIESTRY
DLA
DZIECI
WYŻSZEJ
TECZNEJ POMOCY

Fundacja Wielka Orkiestra dla Dzieci w Tecznej Pomocy jest największą pozarządową

organizacją charytatywną w Polsce, która ratuje życie wyposażając publiczne szpitale dziecięce w wyspecjalizowany, nowoczesny sprzęt medyczny. Fundacja WOP kupuje sprzęt dla oddziałów kardiologicznych, neonatologicznych, onkologicznych, nefrologicznych, a także oddziałów dziecięcych i intensywnej terapii. Od początku swojej działalności do chwili obecnej Fundacja zakupiła sprzęt wart ponad 72 MLN dolarów.

Historia

Fundacja została założona w Warszawie 2 marca 1993r. Przez Jerzego Owsiaka, Lidii

Niedzięckiej-Owsiak, Bohdana Maruszewskiego, Piotra Burczyńskiego, Pawła Januszewicza, Waltera Chęstowskiego oraz Beaty Bethke. Pomysł założenia fundacji zrodził się po udanej akcji zbierania pieniędzy dnia 3 stycznia 1993, zapoczątkowanej przez Owsiaka w muzycznym programie emitowanym przez drugi kanał Polskiej Telewizji (TVP2) pt. "Róbta co chceta", znanym również pod nazwą "Kricioa".

Pieniądze były zbierane dla Oddziału Kardiologii Dziecięcej w Centrum Zdrowia Dziecka w Warszawie. Uwiecznieniem tego happeningu był finał akcji, zorganizowany w studiu TVP2 w Warszawie i wyemitowany przez tę stację. Podczas pierwszego finału zebrano ponad 1,5 mln dolarów, co przeszło najgłębsze oczekiwania organizatorów. Dzięki zebranym pieniądzom Jerzy Owsiak, z pomocą Fundacji, mógł zakupić potrzebny sprzęt nie tylko dla Centrum Zdrowia Dziecka w Warszawie, ale także dla 10 oddziałów Kardiologii Dziecięcej w Polsce.

Dotychczas odbyło się 15 edycji "Finału Wielkiej Orkiestry w Tęcej Pomocy", podczas których zebrano łącznie ponad 63 mln dolarów. Pieniądze te wykorzystano na zakup sprzętu medycznego dla ponad 440 placówek medycznych w całej Polsce.

Finał WO P stał się cykliczną imprezą wpisaną stałe w polski kalendarz. Co roku w wielu

zakątkach Polski organizowane są koncerty, festyny, festiwale, happeningi, na które zapraszane są gwiazdy polskiej muzyki rozrywkowej, które najczęściej grają za darmo. Co roku do Fundacji zgłasza się ponad 100.000 wolontariuszy chcących do kwatowania na ulicach miast. W każdym województwie działają lokalne "Sztaby WO P", które są odpowiedzialne za wstępne zliczanie pieniędzy zebranych przez podległych im wolontariuszy, a następnie przelanie ich na konto WO P. W zakresie ich obowiązków jest też organizowanie lokalnych finałów WO P w większych miastach w Polsce.

Akcje WO P na najszerszą skalę

Oprócz finałów WO P, organizowane są również liczne akcje, opierające się oczywiście na nie mającej kosztów pomocy oddanych wolontariuszy.

„Policz się z cukrzycą” - jest to program, który ma na celu głównie zmianę podejścia polskiego społeczeństwa do diabetyków poprzez przybliżenie ludziom, na podstawie informacji,

ich problemów. Osoby chore na cukrzycę często nie przyznają się do swojej choroby, boją się

1% podatku w poszczególnych latach:

dyskryminacji w pracy i w codziennym życiu. Ten program WO P stawia sobie za zadanie przeciwdziałać temu.

„Przystanek Woodstock” - jest to organizowana przez WO P letnia impreza muzyczna. To tzw. największego festiwalu open-air w Europie, który co roku odbywa się pod hasłami "Mi! Przyja! Muzyka! Stop przemocy! Stop narkotykom!". Na dwóch scenach występuje około 60 wykonawców nie tylko z Polski, ale też z wielu krajów Europy i świata.

„Jeden procent podatku” - to zbiórka pieniędzy na rzecz chorych i potrzebujących.

Z racji tego, że :

Fundacja Wielka Orkiestra w Tęcej Pomocy jest instytucją pożytku publicznego, więc każdy, kto płaci podatek dochodowy od osób fizycznych, może przekazać 1% tego podatku na rzecz Orkiestry w Tęcej Pomocy.

rok 2005 - 329 204,13 PLN

rok 2006 - 939 029,89 PLN

rok 2007 - 1 151 183,68 PLN

Wolontariat

zagraniczny

Od kilku lat w Polsce można zaobserwować wzrost zainteresowania wolontariatem, jako formą pomocy innym, a jednocześnie nie zdobywania nowych doświadczeń i kwalifikacji. Coraz częściej takimi osobami interesują się

pomoc mi dzynarodow . Chc jednocze nie pomagą i poznawą interesuj ce miejsca, nowe kultury i obyczaje na wiecie, zdobywa nowe umiej tno ci i doskonali j zyki obce. Wolontariat zagraniczny daje im t mo liwo – w jego ramach przeprowadzane s mi dzynarodowe wymiany wolontariuszy, dzi ki czemu mo na pracowa m.in. w Afryce, Azji czy Europie. Dost pnych jest wiele ró norodnych programów stworzonych przez organizacje pozarz dowe, które staraj si odpowiedzie na zapotrzebowanie zainteresowanych osób.

Wolontariat zagraniczny jest form bezp atnej i ochotniczej pracy wolontariusza, wykonywanej poza granicami Polski. Przeznaczony jest na ogó dla osób z do wiadzeniem w pracy na rzecz innych, cho nie jest to warunek konieczny. Wolontariuszem mo e zosta osoba, która uko czy a 18 lat, dobrze zna j zyk kraju do którego wyje a lub j zyk angielski. Dodatkowym wymaganiem szczepienia (ale nie zawsze).

Przyk ady wolontariatu zagranicznego:

Rok Socjalny – program niemiecki w ramach którego wolontariusz w zamian za prac w niemieckich placówkach socjalnych otrzymuje zakwaterowanie, wy ywienie oraz kieszonkowe, ponadto zapewnia on odbycie zast pczej s by wojskowej w ramach wolontariatu. Organizowany jest przez Stowarzyszenie Borussia.

Workcamps – kilkutygodniowe projekty, w ramach których mi dzynarodowa grupa wolontariuszy

wykonuje prace na rzecz spo eczno ci lokalnej, np. sadzi drzewa, stawia p oty, pracuje z dzie mi oraz lud mi starszymi. Wolontariusze musz wypracowa okre lon ilo godzin; cz sto jest to

pe ne osiem godzin pracy. W zamian otrzymuj zakwaterowanie i wy ywienie. Workcamps cz sto organizowane s w bardzo atrakcyjnych miejscach. W Polsce najbardziej zaanga owane w organizowanie workcampów jest Stowarzyszenie Jeden wiat.

Misje – organizowaniem wyjazdów misyjnych zajmuje si mi dzy innymi PAH. Wolontariusze pracuj w miejscowych domach dziecka, prowadz pó kolonie i grupy terapeutyczne. S to cz sto fachowcy z ró nych dziedzin, m.in. lekarze, psychologzy, informatycy.

Koszty

Wolontariusz ma zapewnione zakwaterowanie (np. na kampingach i w namiotach), wy ywienie lub kieszonkowe, a tak e zwrot kosztów podró y s bowych. Pokrywa je organizator. Ewentualne koszty, które mo e ponie wolontariusz to: wiza, podró do wybranego kraju, ubezpieczenie (ale niektóre organizacje równie je pokrywaj). Ka da organizacja indywidualnie okre la zasady ubezpieczania wolontariuszy. Kandydat sam musi si zorientowa (najlepiej na stronach internetowych), co w kwestii ubezpieczenia organizacja zapewnia, a co b dzie musia sam sobie sfinansowa .

Czas trwania

Zazwyczaj s to 2-3 miesi ce w okresie wakacyjnym. Bywaj te projekty krótsze (np. 10 dni) lub sze (np. 1 rok). Ka da organizacja ma swoje w asne wymagania, wolontariusz mo e pracowa np. przez 5 dni w tygodniu po 6 godzin dziennie.

Co zrobi , eby wyjecha ?

Wybra interesuj cy projekt z bazy danych, wype ni formularz aplikacyjny i wys go do organizacji, nast pnie wys list motywacyjny, cv ze zdj ciami, ewentualnie referencje, potwierdzenie dzia alno ci spo ecznej, swój adres zwrotny, odby wst pne przygotowanie (w niektórych organizacjach), np. kilkutygodniowy kurs j zyka.

Gdzie mo na pracowa ?

Wolontariusze s potrzebni w bardzo ró nych dziedzinach. Poni ej przedstawiamy niektóre z nich:

- pomoc starszym, bezdomnym, bezrobotnym,
- pomoc niepe nosprawnym,
- pomoc przy ochronie zdrowia,
- zwalczanie narkomanii i alkoholizmu,
- pomoc imigrantom i zwalczanie rasizmu,
- usuwanie skutków kataklizmów i zniszcze wojennych,
- integracja spo eczna i walka z wykluczeniem spo ecznym,
- dzia ania na rzecz wyrównywania szans,
- zaj cia edukacyjne dla dzieci i m odzie y,
- ochrona dziedzictwa narodowego,
- ochrona przyrody,
- media i komunikacja spo eczna.

Wolontariusze wykonuj prac m.in. na rzecz domów dziecka, przedszkoli, o rodków pomocy

spo ecznej, domów spokojnej staro ci, placówek misyjnych, schronisk dla azylantów, o rodków dla niepe nosprawnych, o rodków edukacyjnych dla dzieci i doros ych, organizacji m odzie owych. Wolontariusze bior udzia w projektach edukacyjnych, ekologicznych, przy budowie obozów dla uchod ców, ko cio ów, przychodni medycznych itd. Naley pami ta , e zadania wolontariusza nie mog zast powa niczyjej pracy zarobkowej.

Programy wolontariatu zagranicznego w Polsce:

Global Village Program

Program dla osób, które chc pomaga w budowaniu domów w ró nych krajach wiata. Ochotnicy zapisuj si do 20-osobowych zespo ów, wybieraj kraj i lokaln organizacj habitatowsk , której chc pomóc. Prace budowlane wykonuje si wspólnie z lokalnymi ochotnikami przez tydzie lub dwa.

Stowarzyszenie "Jeden wiat"

Stowarzyszenie oferuje wolontariuszom współpracę w ramach krótko- i długoterminowych tzw. workcampów. Projekty można realizować w krajach niemal całego świata. Chętni wolontariusze mogą np. zajmować się ekologią, opieką nad dziećmi lub osobami starszymi.

Narodowa Agencja Programu "Młodzież"

W ramach unijnego programu "Młodzież w działaniu" prowadzone są m.in. akcje: „Młodzież dla Europy”, „Wolontariat Europejski” oraz „Młodzież wiecie”. Program skierowany jest do młodych ludzi w wieku od 13 do 30 lat oraz do pracowników młodzieżowych. Umożliwia nawiązywanie kontaktów międzynarodowych i wymian doświadczeń. Zachęca do podejmowania różnorodnych działań na rzecz społeczności lokalnej, służących również indywidualnemu rozwojowi. Promuje idee zjednoczonej Europy. Projekty trwają od kilku tygodni do kilkunastu miesięcy.

Wolontariusze Narodów Zjednoczonych (czyli United Nations Development Programme) Wolontariusze UNV pracują przy projektach i programach pomocowych prowadzonych przez organizacje i agendy Organizacji Narodów Zjednoczonych w większości państw świata. Rekrutowane są tylko osoby z wyższym wykształceniem, które ukończyły 25 lat, mając minimum 5 lat praktyki zawodowej i znające dwa języki obce.

Wolontariat Socjalny

Program dla osób w wieku 18-26 lat, które chcą odbyć roczny wolontariat w Niemczech lub Rosji. Chętnych do udziału w programie poszukuje Stowarzyszenie Wspólnota Kulturowa Borussia z Olsztyna. Od 1999 r. program wolontariacki istnieje tam jako samodzielny program w ramach działalności edukacyjnej prowadzonej przez "Borussia". Składa się na niego: koordynacja projektu "Budowanie mostów w Europie"- organizacja projektów wolontariackich w ramach Akcji 2 Programu Unii Europejskiej "Młodzież" "Wolontariat Europejski" oraz pilotażowy projekt "Międzynarodowy wolontariat w ochronie zabytków na Warmii i Mazurach".

Polska Akcja Humanitarna

Fundacja pomaga osobom dotkniętym ubóstwem, poszkodowanym w wojnach i kataklizmach, zarówno w Polsce, jak i za granicą, m.in. na Sri Lance, w Czeczenii, Afganistanie, Iraku, Sudanie. Aby wyjechać trzeba mieć minimum 18 lat, znać język obcy używany w danym kraju i przejść przeszkolenie. Ponadto PAH prowadzi również projekt globalnej edukacji rozwojowej, m.in. program GLEN, w ramach którego młodzież przez 3 miesiące może pracować w Afryce lub Azji.

Polska Fundacja im. Roberta Schumana

Wolontariusze w wieku 18 – 25 lat mogą wyjechać do krajów Unii Europejskiej. Projekty trwają między 6 a 12 miesięcy. W ramach programu Budowanie Mostów w Europie Fundacja prowadzi m.in. European Voluntary Service (Wolontariat Europejski) oraz wolontariat we Francji.

Fundacja im. Stefana Batorego

We współpracy z OBWE i MSZ w ostatnich latach wysłała za granicę ponad 200 polskich wolontariuszy, m.in. jako obserwatorów do byłej Jugosławii (m.in. Bośnia i Kosowo), na Ukrainę. W wyniku wspólnej rekrutacji z ONZ (United Nations Volunteers), grupa Polaków znalazła się także w Timorze Wschodnim.

Salezjański Wolontariat Misyjny

Wolontariusze pomagają duchownym w pracy na misjach, głównie w Afryce. Wyjazdy trwają zazwyczaj 2-3 miesiące w okresie wakacyjnym. Trzeba samemu pokryć koszty transportu i wiz. Wolontariusz powinien mieć co najmniej 18 lat i zna przydatny w danym regionie język.

Ruch Solidarności z Ubogimi Trzeciego Świata MAITRI

Zajmuje się organizowaniem pomocy dla najuboższych z krajów Trzeciego Świata, głównie w Afryce i Ameryce Łacińskiej. Wolontariusze zajmują się przygotowywaniem transportów z paczkami, pisaniem artykułów, wpisywaniem danych, zbieraniem datków.

Wolontariat

w statystykach

Ilu ludzi, tyle różnych spojrzeń na wolontariat i wolontariuszy. Każde ma jakieś zdanie na ten temat, a każdy wolontariusz ma swój powód dla którego jest wolontariuszem. Najczęstszym powodem pracy społecznej są moralne, religijne i polityczne przekonania, choć często zdarza się, że angażują się licząc na odwajemnienie pomocy w przyszłości. Z wielu badań wynika, że częściej wolontariuszkami zostają kobiety niż mężczyźni, choć różnica ta coraz bardziej się zmniejsza. Jednak kobiety są istotami wrażliwymi, dlatego szybciej reagują na krzywdy ludzkie.

Mimo wciąż rosnącej popularności wolontariatu, według badań European Social Survey, wciąż pozostajemy w tyle za Europą jeśli chodzi o liczbę wolontariuszy. Wśród 17 krajów zajmujemy przedostatnie miejsce.

Wielu ludzi zna słowo „wolontariat”, ale niektórzy nie do końca wiedzą, co ono tak naprawdę oznacza. Wolontariat jest formą zaangażowania się w życie społeczne, ale pomagać można na wiele innych sposobów, w sposób materialny, co nazywane jest „filantropią”.

W ramach naszej pracy, przeprowadzimy krótkie ankiety, wśród 150 przypadkowych osób. Zadaamy im pytania pozwalające na wolną wypowiedź. Poniżej przedstawiamy te najczęściej

się powtarzające.

1. Czy jest Pani/Pan wolontariuszem/wolontariuszką?

Wśród badanych przez nas osób przeważa jednak liczba odpowiedzi przeczących, nie wiadomo jednak o ogólnym społeczeństwie, badane osoby byłyby zupełnie przypadkowe.

2. Jak zaczął/a się Pani/Pana przygoda z wolontariatem? (pytanie tylko do osób, które odpowiedziały twierdząco na pytanie 1)

Odpowiedzi byłyby różnorodne, najwięcej osób jednak przyznało, że ich przygoda rozpoczęła się w wieku szkolnym, dzięki akcjom charytatywnym organizowanym w tych szkołach (najczęściej zbiórki pieniędzy).

3. Dlaczego zaangażuje się Pani/Pan w wolontariat? (pytanie do osób, które odpowiedziały twierdząco na pytanie 1).

Ankietowani przeważają więc w odpowiedziach, że po prostu chcą pomagać potrzebującym. Dostatecznym powodem jest jednak również to, że bliscy i znajomi są zaangażowani w wolontariat. Tak jakbyśmy wzajemnie „zarażali się” chęcią czynienia dobra.

4. Dlaczego nie angażuje się Pani/Pan w wolontariat? (Pytanie do osób, które odp. przeczą na pytanie 1)

Tak

Nie

Kiedy

by am/em

Akcje

szkolne

Namów i

mnie

znajomy

Sam z

siebie

inne

Chc pomaga innym

Moi znajomi i bliscy te to robi

Chc zdoby

nowe

umiejtno ci

Mo liw o

bycia mi dzy

lud mi

Chc mie

zaj cie

Brak czasu

Nie interesuje

Musz dba o

mnie to

siebie

Nikt mnie nie

Brak informacji

inne

prosi

o

mo liw o ciac

h

W odpowiedzi na to pytanie a 48% przyzna o, e brak im czasu. Cz sto jest to wina ycia zawodowego, ch ci robienia kariery. 19% powiedzia o, e nie interesuj si wolontariatem. Zaskakuj ca jest jednak odpowied 4% ankietyowanych, którzy, w czasie kiedy wszystko mo na znale w internecie, przyznali, e ne wiedz gdzie szuka informacji o mo liwo ciach zostania wolontariuszem.

5. Udziela Pani/Pan wsparcia? Jak tak to dlaczego? (Pytanie ju do wszystkich ankietowanych)

38% przyzna o, e nie udziala wsparcia potrzebuj cym, w ród tych, którzy udzialaj wsparcia 26% sk oni a do tego kampania reklamowa w tv, radio czy internecie, 17% natomiast to znów wp yw i namowa bliskich i znajomych.

Nie

Kampania

Kto bliski jest

reklamow a

zaanga ow an

y

Dosta em/am

inne

list, maila

6. Przekazuje Pani/Pan pieniądze potrzebującym? Jak tak to w jaki sposób.

Większość osób, bo 65% przyznaje, że przekazuje pieniądze potrzebującym, w tym 26% robi to poprzez wysłanie sms-a. To łatwy i wygodny sposób pomagania innym. Spora część ankietowanych przekazuje pieniądze osobiście, np. napotkanej na drodze osobie proszącej o pomoc. Dużym powodzeniem cieszą się także zbiórki uliczne.

7. Czy przekazuje Pani/Pan 1% swojego podatku na rzecz fundacji? Jeśli nie, to dlaczego?

20% ankietowanych przekazuje 1% podatku na cele charytatywne, wśród tych, którzy nie przekazują przeraża co ogromny jest brak wiedzy na ten temat (a 35%), następnym powodem jest zbyt skomplikowana procedura przekazywania, tych pieniędzy.

Nie

Sms – akcja

Bezpośredni

tv

o

Zbiórka na

Wpłaty na

inne

ulicy

konto

Tak

Brak wiedzy

Za du o

biegania

Brak

Brak

inne

dochodów

zainteresow

ania

8. Gdyby mia /a Pani/Pan opisa wolontariusza jedn cech , co by to by o?

Przy tym pytaniu wi kszo osób stwierdzi a, e wolontariusz powinien by przede wszystkim godny zaufania. Ankietowanym by o jednak ci ko jednoznacznie stwierdzi , która cecha jest najwa niejsza, poniewa wolontariusz powinien tak naprawd czy w sobie wiele pozytywnych cech.

Godny

Bezkonflikto

Rados ny

zaufania

wy

Pomys owy

Cierpliw

Odpowiedzi

alny

inne

9. Wiek?

Przy tej kategorii dokonaliśmy podziału. Największą

ilość naszych ankietowanych była w wieku 16-24 lat, przyczyną tego może być fakt, że młodzi ludzie częściej uczestniczą w różnego typu ankietach :) Wg naszych statystyk wynika też, że wielu wolontariuszy, to w tym wieku.

10. Wykształcenie?

Większość ankietowanych miała

wyższe wykształcenie, nieco mniej średnie, 9% w różnym rodzaju ankietowanych posiadało zaledwie podstawowe wykształcenie. Ze statystyk wynika, że ich zaangażowanie się w wolontariat różni się od wyższego wykształceniem, różni również wiadomo o tym czym naprawdę jest wolontariat i że pomaga ludziom różnymi sposobami.

16-24 24-30 30-45 w i cej

Podstaw ow e/

Zaw odow e

Gimnazjalne

rednie

Wy sze